

Ten bude veliký.

Lukáš 1,32

Není to nikdo menší než Pán Ježíš Kristus, o němž anděl Gabriel Marii říká: „*Ten bude veliký.*“ Je to věčný Syn, skrze něhož a pro něhož bylo všechno stvořeno; a přece zde anděl oznamuje Jeho narození na zem. Stvořitel se stává pravým člověkem, a přesto (jak nepochopitelné je to tajemství) je dítě zároveň ten silný Bůh, ten

Všemohoucí! Dobrovolně se stal člověkem, aby mohl za lidi trpět a zemřít na kříži.

Ale dříve, než je popsána cesta „Syna člověka“ v Jeho hlubokém ponížení, Bůh jasně ukazuje, jaký je cíl Jeho rady vzhledem k Jeho Synu: „*Ten bude veliký!*“ Boží rada ohledně této země má ústřední bod: Jeho milovaného Syna. A je to pevná Boží rada, aby Jej učinil „*velikým*“. On sám se ponížil, „*vzal na sebe způsob otroka*“ a stal se podobný lidem. Byl „*poslušným až k smrti, a to smrti na kříži*“ (Filipským 2,7-8). Ale také v Jeho ponížení – a právě tam – vidíme Jeho nesrovnatelnou velikost a slávu.

Všichni, kteří z Boží milosti v Něho věří, mohou s apoštolem Janem zvolat: „*Spatřili jsme jeho slávu.*“ (Jan 1,14) Když stojí před našimi zraky, stává se už nyní v našem životě „*velikým*“. Ale jednou naplní svojí slávou celý vesmír a každé koleno se bude muset před Ním sklonit. Slova Pána: „*Kdo se poníží, bude povýšen,*“ (Lukáš 14,11) najdou pak u Něho samého své naplnění.

„Bude vyvýšen, povznesen a velice zveleben.“ (Izajáš 52,13)

Dobrá setba, zamyšlení na den 24. 12. 2020

*Hle, stojím u dveří a tluču;
kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře,
k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.*

Zjevení 3,20

„Nemám ráda tyhle svátky! Jsem rozvedená, děti bydlí daleko a o mne se skoro nezajímají. Vánoce trávím se svými přáteli; a vůbec nepomyslí na to, aby mě pozvaly. Mám jen málo přátel, a ti všichni mají své rodiny. A tak budu svátky trávit docela sama. Už jsem si na to zvykla,“ říká jedna starší kolegyně z práce. Mnoho takových, kteří zůstali sami, o Vánocích zvlášť hluboce cítí svou osamělost. Avšak všichni – ať jsou spolu se svými rodinnými příslušníky nebo přáteli, anebo docela sami – mají vědět: **Před vašimi**

„dveřmi“ někdo stojí, kdo klepe a čeká na to, abyste Mu otevřeli. Je to Ježíš Kristus, Vykupitel ! Je Boží Syn, ale stal se člověkem. Proto ví ze zkušenosti, co znamená osamělost. Když byl na zemi, zůstával často bez porozumění a sám. Byl zavržen svým lidem, jedním ze svých učedníků byl zrazen, druhý Ho zapřel a ostatní Ho opustili. Nakonec byl Ježíš na kříži vystaven posměchu a nenávisti lidí. Ale Jeho smířící smrt a Jeho vzkříšení nám otevírají cestu k Bohu.

Dnes prosí Ježíš Kristus každého – ať je bohatý nebo chudý, ať je šťastný nebo smutný, spokojený nebo životem zklamaný, ať je plný radosti nebo hořkosti – aby Mu otevřel dveře svého srdce. Proto u vás klepe. Nabízí vám své odpuštění, svou lásku, svou milost a svůj pokoj, ano svou blízkost a svou pomoc pro každý den. Ale dveře neprolamuje, nýbrž čeká na vaši odpověď. Musíte učinit rozhodnutí, že Mu otevřete – a pak Mu také skutečně otevřít.

Dobrá setba, zamyšlení na den 25. 12. 2020

